Europski parlament
2024-2029

USVOJENI TEKSTOVI

P10_TA(2026)0203

Borba protiv transnacionalne represije – prema strategiji EU-a za zaštitu suvereniteta i demokratskih vrijednosti Europe

Rezolucija Europskog parlamenta od 16. lipnja 2026. o borbi protiv transnacionalne represije – prema strategiji EU-a za zaštitu suvereniteta i demokratskih vrijednosti Europe (2025/2179(INI))

Europski parlament,

– uzimajući u obzir članak 2. Ugovora o Europskoj uniji koji jamči temeljne vrijednosti EU-a kao što su ljudsko dostojanstvo, sloboda, demokracija, jednakost, vladavina prava i poštovanje ljudskih prava,

– uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegove članke 3. i 21.,

– uzimajući u obzir sve veću transnacionalnu represiju i odgovornost država članica da zaštite sve osobe koje borave na njihovu državnom području,

– uzimajući u obzir Opću deklaraciju o ljudskim pravima,

– uzimajući u obzir Povelju Europske unije o temeljnim pravima,

– uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegove članke 83. i 215.,

– uzimajući u obzir Deklaraciju UN-a o borcima za ljudska prava iz 1998.,

– uzimajući u obzir rezoluciju Vijeća UN-a za ljudska prava od 4. travnja 2025. naslovljenu „Borci za ljudska prava te nove tehnologije i tehnologije u nastajanju: zaštita boraca za ljudska prava, uključujući borkinje za ljudska prava, u digitalnom dobu” i od 1. srpnja 2025. naslovljenu „Prostor za civilno društvo”,

– uzimajući u obzir izvješće Ureda visokog povjerenika UN-a za ljudska

prava o transnacionalnoj represiji[1], objavljeno 18. lipnja 2025.,

– uzimajući u obzir izjavu Visokog povjerenika za ljudska prava od 13. siječnja 2025. o poboljšanju zaštite boraca za ljudska prava,

– uzimajući u obzir godišnje izvješće Visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za ljudska prava i izvješće Ureda visokog povjerenika i glavnog tajnika naslovljeno „A/HRC/60/62: suradnja s Ujedinjenim narodima, njihovim predstavnicima i mehanizmima u području ljudskih prava – izvješće glavnog tajnika”, iz rujna 2025.,

– uzimajući u obzir „Vodeća načela o poduzetništvu i ljudskim pravima: Provedba okvira Ujedinjenih naroda „Zaštita, poštovanje i pomoć” podržana u Rezoluciji Vijeća UN-a za ljudska prava 17/4 od 16. lipnja 2011.,

– uzimajući u obzir izjavu skupine neovisnih stručnjaka UN-a za ljudska prava u kojoj se izražava zabrinutost zbog porasta broja suđenja u odsutnosti u Bjelarusu, objavljenu 22. siječnja 2025.,

– uzimajući u obzir preliminarnu istragu koju je proveo Ured tužitelja Međunarodnog kaznenog suda o situaciji u Republici Litvi / Republici Bjelarusu (ICC-01/24-1),

– uzimajući u obzir smjernice EU-a o borcima za ljudska prava usvojene u lipnju 2004. i ažurirane 2008. te svoju Rezoluciju od 16. ožujka 2023. o smjernicama EU-a o borcima za ljudska prava[2],

– uzimajući u obzir zaključke Vijeća od 27. siječnja 2025. o prioritetima EU-a na forumima UN-a za ljudska prava tijekom 2025.,

– uzimajući u obzir zaključke Vijeća od 30. siječnja 2026. o prioritetima EU-a na forumima UN-a za ljudska prava u 2026.,

– uzimajući u obzir Akcijski plan EU-a za ljudska prava i demokraciju za razdoblje od 2020. do 2024., koji je produljen do 2027.,

– uzimajući u obzir Uredbu (EU) 2022/2065 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. listopada 2022. o jedinstvenom tržištu digitalnih usluga i izmjeni Direktive 2000/31/EZ (Akt o digitalnim uslugama)[3],

– uzimajući u obzir Direktivu (EU) 2024/1760 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o dužnoj pažnji za održivo poslovanje i

---

1 https://www.ohchr.org/en/documents/tools-and-resources/transnational-repression.

2 SL C, C/2023/409, 23.11.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/409/oj.

3 SL L 277, 27.10.2022., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj.

izmjeni Direktive (EU) 2019/1937 te Uredbe (EU) 2023/2859[4] (Direktiva o dužnoj pažnji za održivo poslovanje),

– uzimajući u obzir godišnja izvješća EU-a o ljudskim pravima i demokraciji u svijetu za 2024. i 2025.,

– uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 12. studenoga 2025. naslovljenu „Strategija EU-a za civilno društvo” (COM(2025)0790),

– uzimajući u obzir svoju Preporuku Vijeću i Komisiji od 15. lipnja 2023. nakon ispitivanja navodnih kršenja i nepravilnosti pri primjeni prava Unije u pogledu uporabe Pegasusa i jednakovrijednog špijunskog softvera za nadzor[5],

– uzimajući u obzir zajedničku komunikaciju Komisije i Visoke predstavnice Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku od 12. studenog 2025. naslovljenu „Europski štit za zaštitu demokracije: za jača i otpornija demokratska društva” (JOIN(2025)0791),

– uzimajući u obzir zajedničku komunikaciju Komisije i Visoke predstavnice Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku od 5. lipnja 2025. naslovljenu „Međunarodna digitalna strategija za Europsku uniju” (JOIN(2025)0140),

– uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 13. studenoga 2025. o rješavanju problema transnacionalne represije nad borcima za ljudska prava[6],

– uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 21. siječnja 2026. o rješavanju problema nekažnjavanja s pomoću sankcija EU-a, uključujući globalni režim sankcija EU-a u području ljudskih prava (tzv. „europski Zakon Magnicki”)[7],

– uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 9. ožujka 2022. o vanjskom upletanju u sve demokratske procese u Europskoj uniji, uključujući dezinformiranje[8],

– uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 1. lipnja 2023. o vanjskom upletanju u sve demokratske procese u Europskoj uniji, uključujući dezinformiranje[9],

– uzimajući u obzir rad svog Posebnog odbora za Europski štit za

---

4 SL L, 2024/1760, 5.7.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj.
5 SL C, C/2024/494, 23.1.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/494/oj.
6 Usvojeni tekstovi, P10_TA(2025)0258.
7 Usvojeni tekstovi, P10_TA(2026)0015.
8 SL C 347, 9.9.2022., str. 61.
9 SL C, C/2023/1226, 21.12.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1226/oj.

zaštitu demokracije,

– uzimajući u obzir statut Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpol), posebno članak 2. u skladu s kojim su organizacije dužne djelovati u duhu Opće deklaracije o ljudskim pravima,

– uzimajući u obzir izjavu čelnika skupine G7 o transnacionalnoj represiji od 17. lipnja 2025. i višedionički dijalog skupine G7 o transnacionalnoj represiji iz veljače 2025.,

– uzimajući u obzir priopćenje sa sastanka ministara vanjskih poslova skupine G7 od 19. travnja 2024. naslovljeno „Rješavanje globalnih izazova, poticanje partnerstava”,

– uzimajući u obzir Rezoluciju 2509 (2023) i Preporuku 2257 (2023) Parlamentarne skupštine Vijeća Europe naslovljenu „Transnacionalna represija kao sve veća prijetnja vladavini prava i ljudskim pravima”,

– uzimajući u obzir studiju Glavne uprave za vanjsku politiku Unije iz lipnja 2025. naslovljenu „Transnacionalna represija nad braniteljima ljudskih prava: utjecaj na građanski prostor i odgovornost država domaćina”[10],

– uzimajući u obzir studiju Glavne uprave za vanjsku politiku Unije iz siječnja 2026. naslovljenu „Počinitelji i metode transnacionalne represije i moguće protustrategije”[11],

– uzimajući u obzir sedmo izvješće sa sjednice Zajedničkog odbora za ljudska prava Parlamenta Ujedinjene Kraljevine od 2024. do 2025. naslovljeno „Transnacionalna represija u Ujedinjenoj Kraljevini”,

– uzimajući u obzir godišnje izvješće njemačkog Saveznog ministarstva unutarnjih poslova iz lipnja 2025. naslovljeno „Verfassungsschutzbericht 2024”,

– uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika,

– uzimajući u obzir izvješće Odbora za vanjske poslove

---

10 Europski parlament, Glavna uprava za vanjsku politiku Unije, Odjel za analizu vanjske politike i potporu vanjskoj politici, „Transnacionalna represija nad braniteljima ljudskih prava: utjecaj na građanski prostor i odgovornost država domaćina”, kolovoz 2025., https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2025/754475/EXPO_STU(2025)754475_EN.pdf.

11 Europski parlament, Glavna uprava za vanjsku politiku Unije, Odjel za analizu vanjske politike i potporu vanjskoj politici, „Počinitelji i metode transnacionalne represije i moguće protustrategije”, siječanj 2026., https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2026/775286/EXAS_STU(2026)775286_EN.pdf.

(A10-0142/2026),

A. budući da je transnacionalna represija namjerna, sustavna, ciljana i represivna praksa u okviru koje režimi ili njihovi posrednici prelaze granice i provode radnje izvan svoje teritorijalne nadležnosti kako bi zastrašivali, ušutkavali, prisiljavali ili kontrolirali pojedince ili skupine koji borave u inozemstvu, ili članove njihovih obitelji ili njihove mreže potpore, prijetili im ili na bilo koji drugi način im štetili upotrebom širokog raspona fizičkih, psiholoških, digitalnih, pravnih, administrativnih i drugih sredstava, kojima se krše temeljna prava; budući da su među metama transnacionalne represije tisuće prodemokratskih osoba koje su bile prisiljene pobjeći iz svoje zemlje podrijetla zbog represije na nacionalnoj razini;

B. budući da se Europska unija temelji na vrijednostima poštovanja ljudskog dostojanstva, slobode, demokracije, jednakosti, vladavine prava i poštovanja ljudskih prava;

C. budući da transnacionalna represija potkopava te temeljne vrijednosti, doprinosi manipulaciji javnom raspravom, krši temeljna prava i međunarodno pravo te narušava suverenitet i sigurnost EU-a i država članica; budući da sve češća kršenja ljudskih prava u zemljama podrijetla često idu ruku pod ruku s povećanom transnacionalnom represijom u inozemstvu;

D. budući da je transnacionalna represija na teritoriju država članica EU-a dio šire strategije inozemnog upletanja usmjerenog na slabljenje demokratskih institucija i društava te da izravno ometa unutarnji demokratski prostor Unije ušutkivanjem glasova, fragmentiranjem zajednica kao i stvaranjem straha i autocenzure te istodobno ugrožava vanjsko djelovanje EU-a ograničavanjem mogućnosti pojedinaca koji žive u EU-u da se zalažu za demokraciju, ljudska prava i odgovornost u trećim zemljama;

E. budući da transnacionalna represija može predstavljati zločin protiv čovječnosti u smislu članka 7(h)[12]Rimskog statuta Međunarodnog kaznenog suda, s obzirom na sustavnu i raširenu prirodu takvih djela;

F. budući da svaka osoba koja boravi u EU-u, bez obzira na svoje etničko ili nacionalno podrijetlo, ostvaruje jednaka prava i zaštitu na temelju prava EU-a, uključujući prava zajamčena Poveljom Europske unije o temeljnim pravima; budući da nadležna nacionalna i tijela EU-a moraju štititi i poštovati osobna prava svih osoba koje borave u EU-u; budući da transnacionalna represija zahtijeva specifične odgovore usmjerene na žrtvu kako bi se uklonili postojeći nedostaci u zaštiti; budući da odnošenje prema transnacionalnoj represiji primarno kao prema pitanju sigurnosti ili inozemnog upletanja dovodi do rizika od

12 https://www.icc-cpi.int/sites/default/files/2024-05/Rome-Statute-eng.pdf.

umanjivanja drugih dimenzija tog fenomena, čime se ograničava učinkovitost odgovora i uslijed čega se pojedincima i zajednicama osoba pogođenih takvom represijom ne pruža dostatna zaštita;

G. budući da su strani akteri provodili transnacionalnu represiju pojedinaca i skupina koji borave u državama članicama EU-a; budući da su nisu sve države članice u jednakoj mjeri pogođene transnacionalnom represijom te da se razina osviještenosti, institucionalne spremnosti i dostupnosti mehanizama zaštite razlikuju od države do države; budući da počinitelji djeluju preko granica i iskorištavaju takve razlike među nacionalnim pravnim i institucionalnim okvirima, čime se smanjuje učinkovitost izoliranih nacionalnih odgovora;

H. budući da transnacionalna represija obuhvaća više područja politika i stoga zahtijeva dodatnu koordinaciju; budući da taktike transnacionalne represije često iskorištavaju sive zone između agencija i odjela;

I. budući da države članice imaju temeljnu ulogu u sprečavanju i istraživanju slučaja transnacionalne represije kao i reagiranju na taj problem; budući da fragmentirani nacionalni pristupi i nedostatak koordinacije među državama članicama narušavaju sposobnost EU-a da učinkovito i dosljedno identificira, sprečava i suzbija sustavnu transnacionalnu represiju te da su nedostatni za suočavanje s njezinom prekograničnom prirodom; budući da takva fragmentacija u praksi može produbiti nesigurnost pogođenih pojedinaca i zajednica, uključujući povećanje izloženosti, vidljivosti ili osjetljivosti na prisilu koju provodi država podrijetla; budući da bi jača koordinacija na razini EU-a trebala poticati i nadopunjavati nadležnosti država članica u području nacionalne sigurnosti;

J. budući da podaci prikupljeni tijekom posljednjeg desetljeća upućuju na stalno povećanje razmjera, geografskog dosega i sofisticiranosti transnacionalne represije; budući da su se broj i vrste aktera uključenih u transnacionalnu represiju povećali i zbog prepuštanja provedbe represije posrednicima, kao što su mreže organiziranog kriminala, bivši obavještajni časnici i kibernetički akteri, među ostalim, unutar država članica EU-a, uslijed čega se povećava mogućnost poricanja odgovornosti, komplicira njezino pripisivanje, a ona potkopava;

K. budući da transnacionalna represija često iskorištava uobičajeno funkcioniranje administrativnih, financijskih i migracijskih sustava države domaćina, uključujući financijske kontrole utemeljene na usklađenosti, stroge zahtjeve u pogledu dokumentacije i fragmentirane prakse obrade podataka; budući da su zbog toga strukture institucija EU-a i država članica izložene riziku od toga da počinitelji zloupotrijebe njihove strukture, čak i ako ne postoji namjera ili izravna suradnja s državama počiniteljicama; budući da je

za rješavanje problema transnacionalne represije stoga potrebno ispitivanje unutarnjih postupaka EU-a i nacionalnih postupaka kako bi se spriječilo njihovo iskorištavanje u represivne svrhe;

L. budući da pojedinci i zajednice koji su pogođeni transnacionalnom represijom ujedno posjeduju i jedinstveno znanje o represivnim taktikama, posredničkim mrežama i novim obrascima rizika; budući da je stoga smislena interakcija s pogođenim zajednicama ključna za učinkovitu prevenciju, rano upozoravanje i razvoj trajnih protustrategija;

M. budući da transnacionalna represija ostavlja teške i trajne posljedice na borce za ljudska prava, novinare, odvjetnike i političke aktiviste te na članove njihovih obitelji;

N. budući da se transnacionalna represija često pogrešno karakterizira kao niz izoliranih incidenata, a ne kao trajna strategija usmjerena na cijele zajednice; budući da se odsutnost fizičkog nasilja ili otvorenog uznemiravanja ne bi trebala izjednačavati sa sigurnošću ili slobodom jer su ušutkavanje, strah, trauma i fragmentacija često namjeravani učinak transnacionalne represije; budući da ti kumulativni učinci transnacionalne represije zahtijevaju ne samo neposrednu zaštitu nego i pristup učinkovitim pravnim lijekovima i naknadi; budući da je, čak i kada žrtve uspiju ostvariti svoja prava, odšteta često simbolična, odgođena ili se ne provodi;

O. budući da transnacionalna represija različito utječe na pojedince ovisno o njihovu spolu, seksualnoj orijentaciji, rasnoj, etničkoj ili vjerskoj pripadnosti i socioekonomskom položaju; budući da intersekcijski oblici diskriminacije i strukturne nejednakosti u zemljama podrijetla i zemljama domaćinima mogu povećati negativne učinke transnacionalne represije; budući da se žene suočavaju s posebnim oblicima transnacionalne represije, koji se mogu manifestirati u seksualiziranim i seksističkim digitalnim napadima usmjerenima na njihov identitet, čiji je cilj zastrašivanje, diskreditiranje i odvraćanje od aktivizma, što je odraz šireg obrasca rodno uvjetovanog zlostavljanja i uznemiravanja na internetu; budući da su LGBTIQ+ osobe također nerazmjerno pogođene;

Trendovi u području transnacionalne represije te njezini oblici i metode

P. budući da je transnacionalna represija, unatoč tome što nije nova praksa, fenomen koji se odvija u izazovnom kontekstu obilježenom pogoršanjem stanja ljudskih prava, ograničenjima temeljnih sloboda i građanskog prostora te sve asertivnijim ponašanjem određenih autoritarnih režima;

Q. budući da fizički oblici transnacionalne represije uključuju ciljana ubojstva, otmice, nasilje, prisilno vraćanje, prisilne nestanke, deportaciju i napade na imovinu; budući da je organizacija Freedom

House između 2014. i 2025. zabilježila 1375 izravnih fizičkih incidenata u 107 ciljnih zemalja;

R. budući da je poznato da se određeni režimi koriste prijetnjama ili plaćaju suradnicima za snimanje sudionika javnih prosvjeda ili špijuniranje disidenata unutar EU-a, čime izravno utječu na ostvarivanje temeljnih prava;

S. budući da autoritarni režimi u digitalnom dobu razvijaju sve sofisticiranije kapacitete za provođenje digitalne transnacionalne represije; budući da digitalna transnacionalna represija, koja se isprepliće se s tradicionalnim metodama transnacionalne represije, uključuje uznemiravanje na internetu, izravne prijetnje, doksiranje (doxxing), hakiranje, kibernetičke napade, kampanje dezinformiranja i blaćenja, poticanje mržnje prema disidentima u zemljama u kojima borave, među ostalim upotrebom umjetne inteligencije te primjenom špijunskog softvera i drugih tehnologija nadzora, s ciljem praćenja, profiliranja, zastrašivanja ili ušutkavanja pojedinaca u inozemstvu; budući da je za takve prakse često teško pripisati odgovornost pa često ostaju ispod tradicionalnih kriminalnih pragova; budući da su te prakse posebno štetne jer internetske platforme i digitalni mediji mogu biti od ključne važnosti, i na osobnoj i na profesionalnoj razini, za pojedince koji su bili prisiljeni napustiti svoje zemlje zbog političkog progona; budući da je porast u primjeni umjetne inteligencije eksponencijalno povećao doseg i učinak transnacionalne represije, omogućujući vlastima prepoznavanje lica, analizu ponašanja i obradu podataka u stvarnom vremenu; budući da se digitalne prijetnje civilnom društvu smatraju kršenjima ljudskih prava; budući da društvene mreže i internetske platforme imaju važnu ulogu u oblikovanju internetskog okruženja za borce za ljudska prava i aktiviste; budući da nedostatak učinkovitih mehanizama brzog odgovora za rješavanje problema doksiranja (doxxing) i ciljanog internetskog uznemiravanja izlaže borce povećanom riziku od zastrašivanja, nadzora i daljnje transnacionalne represije; budući da se Aktom o digitalnim uslugama na raspolaganje stavljaju alati kojima se može odgovoriti na određene aspekte transnacionalne represije, u prvom redu na koordinirano uznemiravanje i problem dezinformacija;

T. budući da su pružatelji digitalnih usluga, društveni mediji i druge internetske platforme, privatna poduzeća koja proizvode špijunski softver i druga tehnološka poduzeća ponekad bivaju pokretači transnacionalne represije; budući da se glavne platforme kao što su WeChat, Telegram, Facebook, X i druge koriste za praćenje disidenata koji sudjeluju u prosvjedima ili na drugi način izražavaju svoje mišljenje; budući da su poduzeća koja stavljaju tehnologije nadzora na tržište odgovorna za sprečavanje njihove nezakonite upotrebe u političke svrhe;

U. budući da zlonamjerni strani akteri zloupotrebljavaju otvorene

ranjivosti uređaja kako bi se infiltrirali u osobnu ili profesionalnu komunikaciju; budući da je posljednjih godina više slučajeva pokazalo da EU nije opremljen za borbu protiv infiltracije uređaja upotrebom špijunskog softvera; budući da strani akteri upotrebljavaju špijunske softvere za praćenje disidenata i javnih dužnosnika; budući da bi se sve veći nadzor boraca za ljudska prava trebao smatrati oblikom transnacionalne represije ili prisilom omogućenom nadzorom; budući da upotreba špijunskih softvera u svrhu transnacionalne represije predstavlja ozbiljnu prijetnju temeljnim pravima, demokratskim procesima i integritetu izbora;

V. budući da prisila preko posrednika predstavlja raširen i posebno štetan oblik transnacionalne represije, koji uključuje prijetnje, uznemiravanje, pritvaranje ili kažnjavanje članova obitelji ili suradnika koji su ostali u zemlji podrijetla kao i iskorištavanje događanja koje organizira dijaspora ili njezine organizacije kako bi se omogućio nadzor i zastrašivanje članova zajednice, čime se nanosi teška psihološka šteta i potiče autocenzura; budući da prisila preko posrednika može uključivati i prisilu članova dijaspore na provođenje represivnih aktivnosti u ime države, čineći ih istodobno žrtvama i instrumentima transnacionalne represije; budući da se neki pripadnici dijaspore također mogu biti iskorištavani, bez primjene prisile, za provedbu transnacionalne represije; budući da je važno uvesti bolju identifikaciju pojedinaca iz dijaspore koji bi mogli biti uključeni u provođenje transnacionalne represije;

W. budući da državne službe odgovorne za transnacionalnu represiju često lažiraju navode, predstavljajući žrtve transnacionalne represije kao počinitelje kaznenih djela, kako bi njihovi zahtjevi izgledali vjerodostojnije; budući da počinitelji transnacionalne represije sve više upotrebljavaju suđenja u odsutnosti, masovne kaznene postupke, oduzimanje imovine i zastrašivanje rodbine kao alate za represiju nad disidentima u inozemstvu, čime sprečavaju siguran povratak, ograničavaju vlasnička prava i vrše neizravan pritisak preko članova obitelji koji su ostali u dotičnoj zemlji; budući da ograničenja nadležnosti i izvanteritorijalna priroda takvih praksi zemljama domaćinima uvelike otežavaju sprečavanje, dokumentiranje i kazneni progon prisile preko posrednika, što u znatnoj mjeri doprinosi nevoljkosti žrtava da prijave incidente;

X. budući da države koje sudjeluju u transnacionalnoj represiji često zloupotrebljavaju mehanizme međunarodne i pravne suradnje, uključujući zahtjeve za izručenje i informacije, mehanizme za razmjenu podataka, uzajamnu pravnu pomoć, okvire Radne skupine za financijsko djelovanje (FATF) za sprečavanje pranja novca / borbu protiv financiranja terorizma i kibernetičku sigurnost kao i Interpolove tjeralice ili difuzije koje se koriste za provedbu tih mehanizama, kako bi locirale, pritvorile ili prisilno vratile pojedince iz političkih razloga, čime se represivnim režimima daje legitimnost, unatoč izričitim zabranama političke zlouporabe u skladu s

međunarodnim pravom; budući da su, konkretno, Interpolove ljubičaste i srebrne tjeralice zamišljene kao operativni alati bez individualnog pravnog lijeka ili mogućnosti preispitivanja za pogođene, što olakšava njihovu zlouporabu u kontekstu transnacionalne represije; budući da objava Interpolovih podataka, uključujući crvene tjeralice i difuzije, može opasnosti izložiti osobe koje su meta autokratskih aktera; budući da se u posljednjem desetljeću broj Interpolovih crvenih tjeralica i difuzija drastično povećao te da su one postale ključan alat kojim se koriste počinitelji transnacionalne represije;

Y. budući da države počiniteljice opotrebljavaju administrativne i na mobilnosti utemeljene oblike transnacionalne represije u vidu nadzora i prisile koje provode diplomatske ili konzularne misije, uključujući poništavanje ili odbijanje obnove putovnica, uskraćivanje konzularnih usluga, oduzimanje državljanstva, čime se pojedince prisiljava na interakciju s konzularnim tijelima ili onemogućava njihovo putovanje; budući da uskraćivanje konzularnih usluga ne utječe samo na borce za ljudska prava i političke aktiviste već i na njihove obitelji;

Z. budući da financijska transnacionalna represija uključuje zlouporabu standarda FATF-a za sprečavanje pranja novca i financiranje terorizma kako bi se širili lažni navodi i pokrenulo zamrzavanje računa i uklanjanje rizika na temelju usklađenosti; budući da zbog takvih praksi dotični pojedinci i organizacije na koje je takvo djelovanje usmjereno ostaju bez pristupa financiranju i financijskim uslugama te da im te prakse narušavaju životne uvjete i u pitanje dovode njihove građanske i političke aktivnosti; budući da je Tijelo za sprečavanje pranja novca i borbu protiv financiranja terorizma (AMLA) ključni zaštitnik EU-a, koji mora razviti mehanizme brzog odgovora na zlouporabe zamrzavanja i zatvaranja te uspostaviti stroga ograničenja dijeljenja podataka s državama počiniteljicama;

AA. budući da se države počiniteljice i njihovi pomagači mogu koristiti administrativnim postupcima, posebno kada je potreban pristup dokumentima koje izdaje zemlja podrijetla ili kad usmeni prevoditelji služe kao posrednici za zastrašivanje ili prisiljavanje žrtava;

Počinitelji, suradnja i posredničke strukture

AB. budući da istraživanje koje je za Parlament proveo Freedom House i neovisni skupovi podataka pokazuju da je transnacionalna represija globalni fenomen, s više od 25 % vlada iz cijelog svijeta koje provode tu praksu i, prema procjenama, 3,5 milijuna osoba izloženih riziku kao i dokumentiranim slučajevima zabilježenima u više od 100 zemalja; budući da transnacionalnu represiju uglavnom provode autoritarni režimi; budući da se među počiniteljima transnacionalne represije u Europi i svijetu ističu, među ostalim, Rusija, Kina, Iran i Bjelarus;

AC. budući da istraživanja koja je naručio Parlament pokazuju da većina dokumentiranih incidenata transnacionalne represije uključuje suradnju između država podrijetla i država domaćina ili iskorištavanje slabog okruženja vladavine prava, među ostalim, zlouporabom okvira za izručenje, suradnje u području izvršavanja zakonodavstva i rada međunarodnih organizacija;

AD. budući da je transnacionalna represija često regionalno grupirana, što upućuje na neformalne ili formalne okvire suradnje i zajedničke prakse među državama počiniteljicama i onima koji im tu praksu omogućuju, uključujući recipročnu provedbu represije nad prognanim zajednicama, europskim građanima i subjektima;

AE. budući da je Rusija među najagresivnijim počiniteljima transnacionalne represije u svijetu i da je njezin broj dokumentiranih incidenata u EU-u veći od bilo kojeg broja zabilježenog za neku drugu zemlju podrijetla, pri čemu Rusija s političkom emigracijom postupa kao sa strateškom prijetnjom te primjenjuje prakse kao što su atentati, pokušaji atentata, digitalni nadzor, uznemiravanje, planiranje otmica, kibernetički napadi, neprijateljske obavještajne operacije, ucjene, kampanje ocrnjivanja, zastrašivanje zajednica dijaspore, stigmatizacija, sudski postupci u odsutnosti, prisila preko posrednika i prijetnje članovima obitelji, sustavno korištenje međunarodnih pravnih, financijskih i kibernetičko-sigurnosnih mehanizama kao i mehanizama suradnje u izvršavanju zakonodavstva, ali i prijetnje zakonodavcima EU-a; budući da Rusija čini nerazmjeran udio javnih Interpolovih crvenih tjeralica na globalnoj razini i uvelike premašuje usporedivu upotrebu od strane drugih država; budući da se Rusija oslanja na bilateralne sporazume o suradnji tužitelja s trećim zemljama, čiji je cilj pojednostavnjenje zahtjeva za izručenje ruskih državljana u inozemstvu; budući da ruske obavještajne službe provode kampanje regrutiranja na internetu, često na Telegramu, radi izvršavanja naručenih ubojstava i terorističkih aktivnosti, učestalo usmjerenih protiv ruske dijaspore i političkih protivnika; budući da se Rusija za provođenje transnacionalne represije koristi posrednicima, uključujući skupinu Wagner, čečenske odrede smrti, kulturne institucije i, u nekim slučajevima, strukture povezane s Ruskom pravoslavnom crkvom;

AF. budući da Bjelarus provodi transnacionalnu represiju u alarmantnim razmjerima, među ostalim i na teritoriju EU-a, u prvom redu upotrebom fizičkog nasilja, zlouporabom Interpolovih mehanizama, uskraćivanjem putnih isprava, korištenjem špijunskih softvera, prisilnim konzularnim praksama, prisilnim vraćanjima, zapljenama imovine i zastrašivanjem; budući da se Bjelarus koristi Interpolovim sustavom crvenih tjeralica za djelovanje protiv političkih protivnika u egzilu te da je usmjeren na dijasporu i disidente, uključujući one koji borave u EU-u, u okviru kaznenih predmeta, posebnih postupaka u odsutnosti i prisile preko posrednika;

AG. budući da Kina provodi najsveobuhvatniju i najsustavniju kampanju transnacionalne represije na svijetu, poduprtu opsežnom izvanteritorijalnom infrastrukturom, koja obuhvaća subjekte povezane s državom, inozemne policijske postaje, dijasporu, akademske i studentske organizacije, medijske kuće i digitalne mreže i koja služi za identifikaciju, praćenje, zastrašivanje i prisiljavanje pojedinaca u zajednicama dijaspore i njihovih partnera primjenom praksi nadzora, uznemiravanja, pravnog i financijskog pritiska, zlouporabe Interpolovih mehanizama, prisilnog vraćanja i zastrašivanje obitelji; budući da Kina primjenjuje prisilne mjere protiv europskih pojedinaca i subjekata; budući da izvješća boraca za ljudska prava upućuju na to da Kina upravlja tajnim policijskim postajama i posredničkim dionicima na europskom tlu bez pravne osnove, čime se omogućuju nadzor i prisilno vraćanje, među ostalim uslijed prijetnji rodbini i, u nekim slučajevima, otmica; budući da kineske vlasti vrše pritisak na pripadnike akademske zajednice kako bi zaustavili istraživanja koja se smatraju osjetljivima, među ostalim o lancima opskrbe i praksama prisilnog rada, ili o Tibetu i Tajvanu, kao i na umjetnike tako što traži otkazivanje događanja povezanih s Tajvanom; budući da je Kina vodeći izvoznik sustava nadzora, špijunskih softvera i alata za rad policije na temelju podataka, koje drugi autoritarni režimi upotrebljavaju za praćenje i zastrašivanje vlastitih zajednica dijaspore u inozemstvu; budući da se hongkonškim Zakonom o nacionalnoj sigurnosti iz 2020. i Uredbom o zaštiti nacionalne sigurnosti iz 2024. utvrđuje izvanteritorijalna nadležnost te da se ti propisi upotrebljavaju za provedbu transnacionalne represije, među ostalim u obliku djelovanja usmjerenog protiv europskih političara, točnije prijetnjama kaznenim progonom i izručenjem, te izdavanja uhidbenih naloga i raspisivanja nagrada za aktiviste i akademike koji borave u EU-u; budući da dogovori EU-a o izručenju s Kinom i Hong Kongom izazivaju duboku zabrinutost;

AH. budući da Iran ima dugogodišnju povijest progona navodnih protivnika u inozemstvu i provedbe transnacionalne represije u EU-u, s kampanjama usmjerenima na najviše razine državne vlasti koje provode Ministarstvo za obavještajnu djelatnost i islamska revolucionarna garda, uključujući njezinu jedinicu Quds, koristeći taktike poput atentata, otmica, prisilnih nestanaka, vjerodostojnih prijetnji nasiljem, digitalne transnacionalne represije i prepuštanja provedbe represije organiziranim kriminalnim skupinama i drugim posrednicima, uključujući zastrašivanje novinara i disidenata, kibernetički nadzor, prisilu nad članovima rodbine u Iranu i dokumentirane planove za atentate i otmicu članova oporbe na europskom tlu; budući da takva djelovanja ugrožavaju javnu sigurnost i krše temeljna prava;

AI. budući da je globalni režim sankcija EU-a u području ljudskih prava (europski Zakon Magnicki) važan instrument za djelovanje protiv pojedinaca i subjekata odgovornih za teška kršenja i zlouporabe ljudskih prava diljem svijeta, uključujući one koji provode

transnacionalnu represiju; budući da njegova učinkovita i dosljedna primjena može doprinijeti odvraćanju, odgovornosti i zaštiti temeljnih prava;

AJ. budući da EU-u aktualno nedostaju zajednička definicija, sveobuhvatni mehanizmi prikupljanja podataka i koordinirani institucionalni pristup suzbijanju transnacionalne represije na razini cijelog EU-a; budući da oni nedostaju i izvan EU-a, što dovodi do izazova kada je riječ o prevenciji, identifikaciji i učinkovitim političkim reakcijama;

AK. budući da su, zbog svoje prikrivene prirode, brojni oblici transnacionalne represije rijetko obuhvaćeni službenom statistikom; budući da se transnacionalna represija nedovoljno prijavljuje, među ostalim i unutar EU-a, jer se žrtve te prakse često boje osvete usmjerene protiv članova svojih obitelji ili ne vjeruju vlastima zbog prethodnih iskustava s autoritarnim okruženjima; budući da dodatne prepreke prijavljivanju uključuju nedostatak osviještenosti i znanja među tijelima kaznenog progona i upravnim tijelima, nedostatak pristupačnih mehanizama prijavljivanja temeljnih na informacijama o traumi, jezične barijere i kumulativne psihološke posljedice kontinuiranog zastrašivanja, nadzora i uznemiravanja; budući da se mnoge žrtve transnacionalne represije usto suzdržavaju od prijavljivanja slučajeva zlostavljanja zbog neučinkovitosti lokalnih tijela kaznenog progona ili straha od pogoršavanja situacije; budući da to strukturno nedostatno prijavljivanje rezultira trajnim nedostacima u pogledu zaštite žrtava i zajednica na koje je usmjerena transnacionalna represija, potkopava donošenje politika na temelju dokaza kao i odgovornost te tako doprinosi kontinuiranoj provedbi transnacionalne represije od strane država počiniteljica, s ograničenim rizikom od izloženosti ili posljedica;

AL. budući da mnoge države članice EU-a koje su domaćini ne uspijevaju riješiti problem transnacionalne represije i držati ga ispod praga kaznene odgovornosti;

AM. budući da se transnacionalna represija ne spominje u aktualnom prijedlogu o Europskom štitu za zaštitu demokracije;

Utvrđivanje zajedničkog razumijevanja transnacionalne represije na razini EU-a

1. smatra da transnacionalna represija predstavlja ozbiljnu i sve snažniju prijetnju demokraciji, kršenje ljudskih prava kao i to da je oblik inozemnog upletanja te da se njome ugrožavaju demokratsko upravljanje, vladavina prava, temeljna prava te suverenitet i sigurnost država domaćina, ali i njihova sposobnost da osiguraju zaštitu osoba koje borave na njihovu državnom području; naglašava da će ti trendovi vjerojatno zabilježiti porast zbog erozije međunarodnih normi i brzih tehnoloških promjena, koji također

utječu na smanjenje troškova za provođenje takvih djelatnosti;

2. najoštrije osuđuje transnacionalnu represiju i inozemno upletanje, uključujući i u državama članicama EU-a; poziva Komisiju i države članice da uvide da transnacionalna represija predstavlja neprihvatljivu i nezakonitu praksu koju u prvom redu provode autoritarni režimi te na to da se obvežu na pristup nulte tolerancije, koji zahtijeva odlučno, koordinirano i sveobuhvatno djelovanje protiv svih oblika transnacionalne represije prisutnih na području EU-a;

3. smatra da nedostatak jasne definicije transnacionalne represije doprinosi nedovoljnom prijavljivanju, ograničava učinkovite političke odgovore i otežava upotrebu alata za određivanje odgovornosti, uključujući mehanizme za sankcioniranje; stoga poziva Komisiju, Vijeće i države članice da donesu zajedničku definiciju transnacionalne represije na razini EU-a na temelju definicije utvrđene u ovom izvješću i prethodnim izvješćima Parlamenta te da je sustavno integriraju u sve politike i instrumente EU-a, među ostalim u okvire za vanjsko djelovanje, pravosuđe i unutarnje poslove, digitalnu politiku, financijske propise i sankcije, kako bi se spriječila zlouporaba pravnih i administrativnih okvira EU-a u represivne svrhe; potiče države članice da transnacionalnu represiju kodificiraju u svojim nacionalnim zakonodavstvima;

4. definira transnacionalnu represiju kao namjerna djela ili prijetnje koje provode države, uključujući represivne ili autoritarne režime, subjekti povezani s državom ili pod utjecajem ili pritiskom države ili njezinih posrednika, kako bi branili ili promicali svoje interese prekograničnim djelovanjem s ciljem zastrašivanja, ušutkavanja, prisile, kontrole ili nanošenja štete pojedincima ili skupinama koje žive u inozemstvu ili njihovim mrežama potpore i članovima njihovih obitelji;

5. sa zabrinutošću napominje da mete transnacionalne represije uključuju širok raspon pojedinaca i skupina, uključujući, među ostalim, disidente, novinare, aktiviste, članove akademske zajednice i dijaspore te njihove obitelji; priznaje da transnacionalna represija nadilazi okvir dijaspore te da je usmjerena i na organizacije i osobe koje brane žrtve ili im pomažu, uključujući one koje nisu povezane s državom počiniteljicom na nacionalnoj razini; izražava duboku zabrinutost zbog sužavanja građanskog prostora i ušutkavanja prognanih zajednica, čiji su glasovi ključni za dokumentiranje stanja u području ljudskih prava i zlouporaba;

6. ističe da transnacionalna represija obuhvaća širok raspon sve većeg broja praksi prisile, uključujući, ali ne ograničavajući se na:

   (a) fizičku transnacionalnu represiju, kao što su ciljana ubojstva, otmice, nasilje, prisilno vraćanje, prisilni nestanci, deportacije, i napade na imovinu;

(b) pravno i administrativno zlostavljanje, uključujući zlouporabu konzularnih usluga, postupaka izručenja i uzajamne pravne pomoći, kazneni progon u odsutnosti, zlouporabu međunarodnih sustava tjeralica, zamrzavanje imovine i ograničavanje pristupa bankarskim i financijskim uslugama, neosnovane kaznene prijave, selektivni kazneni progoni, uskraćivanje dozvola, licencija ili odobrenja bez valjanog razloga te proizvoljne novčane kazne ili penali;

(c) nefizičke metode prisile, kao što su digitalni nadzor, prijetnje, zastrašivanje, digitalno uznemiravanje, zlouporaba špijunskih tehnologija, hakiranje, ucjena, optužbe za terorizam ili podrivanje državne sigurnosti, uznemiravanje rodbine i prisila preko posrednika, uključujući putem diplomatskih ili konzularnih predstavništava, mreža organiziranog kriminala, privatnih dionika ili državnih subjekata koji djeluju u inozemstvu, a koji su povezani s državom;

7. naglašava da su države članice trenutačno pogođene različitim stupnjevima transnacionalne represije te da pokazuju različite razine osviještenosti, institucionalne pripravnosti i mehanizama zaštite; međutim, naglašava da se, s obzirom na to da počinitelji djeluju preko granica i iskorištavaju razlike između nacionalnih sustava, problem transnacionalne represije ne može učinkovito riješiti izoliranim nacionalnim odgovorima te stoga zahtijeva angažman i spremnost svih država članica unutar koordiniranog okvira EU-a;

Jačanje koordinacije, prikupljanja podataka i institucionalnog odgovora na razini EU-a

8. naglašava da se transnacionalna represija u velikoj mjeri nedovoljno prijavljuje iako je prikupljanje pouzdanih podataka ključno za razumijevanje njezina opsega; napominje da osobe koje su meta transnacionalne represije možda nisu voljne prijaviti incidente jer se boje odmazde protiv članova obitelji, nemaju povjerenja prema vlastima zbog iskustava u autoritarnim zemljama ili se suočavaju s jezičnim preprekama;

9. poziva Komisiju i Europsku službu za vanjsko djelovanje (ESVD) da u suradnji s relevantnim tijelima EU-a, uključujući Europol, uspostave mehanizam EU-a za prikupljanje podataka, praćenje i izvješćivanje o transnacionalnoj represiji, koji će obuhvaćati incidente unutar EU-a i diljem svijeta i time omogućiti javnim tijelima i dionicima da pruže dodatne informacije, i koje Komisija i države članice mogu koristiti za razvoj, poboljšanje i evaluaciju svojih politika za suzbijanje transnacionalne represije; naglašava potrebu za zajedničkim metodologijama i osiguravanjem suradnje u tom području s partnerima istomišljenicima; naglašava da bi kanali za prijavljivanje trebali biti višejezični i utemeljeni na informacijama o traumi, uz osiguravanje snažne zaštite podataka i povjerljivosti;

10. poziva države članice da osiguraju da se kaznena i nekaznena djela koja imaju komponente transnacionalne represije dosljedno evidentiraju kao takva u cijeloj EU-u te da su nadležna tijela opremljena za identifikaciju razmjera transnacionalne represije;

11. ističe potrebu za snažnim šifriranjem i strogim zaštitnim mjerama kako bi se osiguralo da neovlašteni akteri ne mogu presresti ili zloupotrijebiti informacije koje se razmjenjuju putem tih kanala niti im pristupiti te da žrtve ne budu izložene daljnjoj šteti;

12. naglašava da bi prijave primljene putem tih kanala trebalo brzo procijeniti i, prema potrebi, nakon toga poduzeti konkretne mjere od strane nadležnih tijela, uključujući istrage i napore za utvrđivanje mogućih poveznica sa stranim obavještajnim akterima;

13. priznaje ključnu ulogu organizacija civilnog društva u dokumentiranju najskrivenijih oblika transnacionalne represije, uključujući digitalni nadzor, financijsku represiju, administrativno uznemiravanje i prisilu preko posrednika; naglašava da se trenutačno prikupljanje podataka o transnacionalnoj represiji još uvijek prvenstveno temelji na nevladinim izvorima, od kojih se mnogi suočavaju s ozbiljnim ograničenjima u pogledu financiranja, što dovodi do povećanja hitnosti u kontekstu razvoja mehanizama praćenja na razini država članica i EU-a; ponavlja da je potrebno pružiti potporu civilnom društvu, novinarima, zviždačima i drugima koji otkrivaju mehanizme i slučajeve transnacionalne represije, često izlažući se visokim osobnim rizicima;

14. poziva države članice da održavaju bliski kontakt s dijasporama koje su najpodložnije transnacionalnoj represiji; poziva Komisiju da državama članicama dostavi smjernice i preporuke o zaštiti skupina izloženih riziku u egzilu;

15. poziva države članice da osiguraju specijalizirano osposobljavanje za tijela kaznenog progona, pravosudna i financijska tijela te nadležna tijela za kibernetičku sigurnost, imigraciju i azil na temu identifikacije transnacionalne represije te odgovora na nju; poziva države članice da uključe pogođene zajednice u osmišljavanje i provedbu tog osposobljavanja;

16. potiče uspostavu sveobuhvatnog okvira za rješavanje fragmentacije nacionalnih odgovora i osiguravanje koordinacije i razmjene informacija među institucijama i agencijama EU-a, državama članicama, nacionalnim institucijama za ljudska prava i relevantnim dionicima; naglašava potrebu za jačanjem suradnje između službi i strukturiranim dijalogom o politikama kako bi se osigurao dosljedan i učinkovit odgovor EU-a;

17. poziva države članice da odrede nacionalne kontaktne točke za transnacionalnu represiju čiji je zadatak koordinacija između relevantnih tijela na svim razinama;

18. poziva Komisiju i države članice da olakšaju redovitu razmjenu među državama članicama putem mreže tih nacionalnih kontaktnih točaka za transnacionalnu represiju, čime bi im se omogućila razmjena iskustava, trendova, dobrih praksi i stečenih znanja; potiče redovito pozivanje nacionalnih kontaktnih točaka na sastanke Europskog centra za demokratsku otpornost; poziva države članice da osiguraju sustavno izvješćivanje Komisije o događajima na nacionalnoj razini i ojačaju koordinaciju nacionalnih mjera s ciljem učinkovitijeg rješavanja prekograničnog razmjera transnacionalne represije;

19. poziva Komisiju i ESVD da objave godišnje javno izvješće o transnacionalnoj represiji i njezinom utjecaju na EU, koje uključuje procjenu trendova, obrazaca i novih rizika, među ostalim i oblike represije koji se ne prijavljuju dovoljno, kao što su digitalni nadzor, financijska represija, administrativno uznemiravanje i prisila preko posrednika;

20. poziva Komisiju da podnese prijedlog za ažuriranje mandata Europola i Eurojusta kako bi se učinkovitije suzbila transnacionalna represija; poziva Europol i Eurojust da daju prednost bliskoj suradnji i razmjeni informacija među državama članicama EU-a u cilju rješavanja problema transnacionalne represije i osiguravanja bolje razmjene informacija, među ostalim putem namjenskih osposobljavanja i procjena ciljanih prijetnji transnacionalne represije;

21. poziva visoku predstavnicu Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku i ESVD da ojačaju koordinaciju u okviru postojećih instrumenata vanjske politike EU-a kako bi se učinkovitije suzbila transnacionalna represija, među ostalim jačanjem prisutnosti EU-a u zemljama koje nisu članice EU-a i jačanjem kontaktnih točaka u delegacijama EU-a u cilju skretanja pozornost na slučajeve transnacionalne represije u zemljama koje nisu članice EU-a;

22. poziva Vijeće da imenuje koordinatora za suzbijanje transnacionalne represije, koji bi mogao služiti kao središnja kontaktna točka i doprinijeti razvoju sveobuhvatne strategije EU-a o transnacionalnoj represiji; smatra da bi predmetni koordinator trebao biti uključen u rad Europskog centra za demokratsku otpornost i nadopunjavati ga;

23. naglašava da bi se pri svakom prikupljanju podataka, potpori žrtvama, zaštitnim mjerama i svim drugim mehanizmima usmjerenima na suzbijanje transnacionalne represije trebali uzeti u obzir posebni rizici s kojima se suočavaju rasne, etničke i vjerske manjine te LGBTIQ+ osobe te da bi oni trebali biti kulturno kompetentni i sustavno uzimati u obzir rodno uvjetovane učinke i intersekcijske ranjivosti;

Jačanje zaštite i potpore osobama pogođenim transnacionalnom represijom

24. poziva na sveobuhvatan i intersekcijski pristup zaštiti i potpori za osobe pogođene transnacionalnom represijom koji je usmjeren na žrtve i u kojem se kombiniraju hitne i dugoročne mjere zaštite i prilagođena potpora za osobe izložene povećanom riziku; u tom kontekstu poziva Komisiju i države članice da donesu rodno osjetljive mjere zaštite za žene i zajednice LGBTIQ+ pogođene transnacionalnom represijom;

25. ističe potrebu za prevencijom, zaštitom, stabilizacijom, odgovornošću i odvraćanjem te potrebu za rješavanjem aktualnih nedostataka u zaštiti, uključujući pristup pravnoj i administrativnoj pomoći te psihosocijalnoj podršci; nadalje naglašava potrebu za razvojem kapaciteta za brzi odgovor unutar nadležnih tijela;

26. ističe ozbiljne psihološke, socijalne i sigurnosne posljedice transnacionalne represije za žrtve i njihove obitelji; poziva države članice da prepoznaju psihosocijalnu štetu kao sastavni element transnacionalne represije i da osiguraju pristup višejezičnoj potpori za mentalno zdravlje koja je utemeljena na informacijama o traumi; u tom smislu podsjeća na posljedice i psihološki teret strateških tužbi usmjerenih protiv javnog djelovanja (SLAPP-ovi) za novinare ili pravnog pritiska za akademike;

27. poziva države članice da prepoznaju zloupotrebu pravnih sustava kao oblik transnacionalne represije i da žrtvama transnacionalne represije osiguraju pristup specijaliziranoj pravnoj pomoći, kao i učinkovitim, proporcionalnim i provedivim pravnim lijekovima i odštetama, uključujući odštetu i naknadu sudskih troškova, koji su posljedica zlonamjernih postupaka ili postupaka koji podrazumijevaju zloupotrebu, od strane počinitelja;

28. poziva države članice da pruže ciljanu potporu kako bi se osobama pogođenim transnacionalnom represijom omogućilo da nastave sa svojim profesionalnim i građanskim aktivnostima te da osiguraju učinkovitu i pravodobnu zaštitu onima koji odluče javno dokumentirati ili prijaviti zloupotrebe; pozdravlja Direktivu EU-a o zaštiti osoba uključenih u javno djelovanje od očito neosnovanih tužbi ili zlonamjernih sudskih postupaka[13]; smatra da bi trebalo poduzeti slične mjere u cilju zaštite akademske slobode od vanjskog pritiska;

29. poziva tijela kaznenog progona i sigurnosna tijela da uspostave stalne kanale za informiranje i pouzdanu komunikaciju sa zajednicama koje su pogođene transnacionalnom represijom, kao i strukture za komunikaciju sa zajednicom kako bi se podigla razina

---

13 Direktiva (EU) 2024/1069 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. travnja 2024. o zaštiti osoba uključenih u javno djelovanje od očito neosnovanih tužbi ili zlonamjernih sudskih postupaka („strateške tužbe usmjerene protiv javnog djelovanja”) (SL L, 2024/1069, 16.4.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1069/oj).

svijesti, pojednostavio postupak sigurnog prijavljivanja i poboljšalo razumijevanje novih obrazaca transnacionalne represije, uključujući ponašanje ispod praga kaznene odgovornosti;

30. poziva EU i države članice da prepoznaju pogođene pojedince i zajednice i prvi im pruže ključnu potporu; prima na znanje ulogu novinara u egzilu kao ključnih saveznika u suzbijanju autoritarne propagande te stranog manipuliranja informacijama i uplitanja; poziva Komisiju da operacionalizira strategiju EU-a za civilno društvo te potiče bolju suradnju i razmjenu informacija između civilnog društva i institucija EU-a te država članica;

31. poziva ESVD da ažurira akcijski plan EU-a za ljudska prava i demokraciju i smjernice EU-a o borcima za ljudska prava kako bi se izričito počeo rješavati problem transnacionalne represije, uključujući zaštitu i potporu borcima za ljudska prava u egzilu i dijaspori;

32. poziva Komisiju i države članice da osiguraju predvidljivo financiranje takve potpore žrtvama, među ostalim u okviru Instrumenta za susjedstvo, razvoj i međunarodnu suradnju – Globalna Europa (NDICI), programa Građani, ravnopravnost, prava i vrijednosti (CERV) i programa Obzor Europa;

Sprečavanje posebnih oblika transnacionalne represije i odgovaranje na njih

Fizička transnacionalna represija

33. poziva države članice i Komisiju da razviju nove ili prilagode postojeće mehanizme za rješavanje prekogranične prirode fizičke transnacionalne represije, među ostalim nadzorom, prisilom, napadima i pokušajima otmice, kako bi se osiguralo da se takvi činovi sustavno identificiraju, istražuju i tretiraju kao represija povezana s državom, a ne kao izolirana kaznena djela;

Digitalna transnacionalna represija koju omogućuje tehnologija

34. poziva EU i njegove države članice da prepoznaju, spriječe i suzbiju digitalne oblike transnacionalne represije, kao što su cenzura, dezinformiranje, kampanje sramoćenja, uznemiravanje i zastrašivanje na internetu, koje olakšavaju mehanizmi internetskih platformi, uključujući sustave preporuka koji se temelje na sudjelovanju, lažne račune i mreže botova; naglašava da je potrebno prepoznati specifičan izazov rodno utemeljene digitalne transnacionalne represije i specifične posljedice koje ta vrsta represije ima na žene koje su meta transnacionalne represije; poziva Komisiju i države članice da transnacionalnu represiju uzmu u obzir u provedbi postojećeg okvira relevantnog zakonodavstva EU-a,

uključujući Akt o digitalnim uslugama, Akt o umjetnoj inteligenciji[14] i Uredbu o robi s dvojnom namjenom[15], kako bi se osigurala snažna provedba, kao i stroge kontrole izvoza te mehanizmi odgovornosti;

35. potiče digitalne platforme da poduzmu učinkovite mjere za ublažavanje i rješavanje digitalnih prijetnji transnacionalne represije; poziva Komisiju da procijeni ispunjava li digitalna transnacionalna represija kriterije za uključivanje u skup aktivnosti koje imaju negativne učinke na „temeljna prava”, kako su definirana Aktom o digitalnim uslugama; poziva Komisiju da u nadolazećim revizijama smjernica koje se odnose na procjenu rizika i mjere ublažavanja koje se primjenjuju na vrlo velike internetske platforme obrati posebnu pozornost na utjecaj transnacionalne represije, uključujući istraživanje sistemskih rizika koje predstavljaju platforme kao što su WeChat i TikTok;

36. izražava ozbiljnu zabrinutost zbog upotrebe umjetne inteligencije od strane zemalja koje nisu države članice EU-a i njihovih posrednika kao alata transnacionalne represije, uključujući digitalni nadzor potpomognut umjetnom inteligencijom, primjenu špijunskog softvera, napade u cilju krađe identiteta (phishing) i hakerske napade, doksiranje, automatizirano uznemiravanje na internetu i koordinirane kampanje dezinformiranja na društvenim mrežama; poziva ured Komisije za umjetnu inteligenciju da detaljnije procijeni utjecaj umjetne inteligencije na transnacionalnu represiju i da predloži konkretne zaštitne mjere u cilju sprečavanja zlouporabe sustava umjetne inteligencije na načine koji omogućuju nadzor, prisilu ili represiju preko granica;

37. naglašava da je pravo na sigurnu i privatnu komunikaciju temeljno pravo; oštro osuđuje činjenicu da zemlje koje nisu države članice EU-a i njihovi posrednici upotrebljavaju špijunski softver i tehnologije nadzora protiv pojedinaca u EU-u; sa zabrinutošću prima na znanje dokumentirane slučajeve u koje su uključena privatna poduzeća koja razvijaju i izvoze napredne špijunske softvere i digitalne alate za nadzor koji se upotrebljavaju za transnacionalnu represiju;

38. podsjeća na izvješće svojeg odbora PEGA (Istražni odbor za

---

14 Uredba (EU) 2024/1689 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o utvrđivanju usklađenih pravila o umjetnoj inteligenciji i o izmjeni uredaba (EZ) br. 300/2008, (EU) br. 167/2013, (EU) br. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 i (EU) 2019/2144 te direktiva 2014/90/EU, (EU) 2016/797 i (EU) 2020/1828 (Akt o umjetnoj inteligenciji) (SL L, 2024/1689, 12.7.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

15 Uredba (EU) 2021/821 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2021. o uspostavi režima Unije za kontrolu izvoza, brokeringa, tehničke pomoći, provoza i prijenosa robe s dvojnom namjenom (SL L 206, 11.6.2021., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj).

ispitivanje uporabe Pegasusa i jednakovrijednog špijunskog softvera za nadzor), koje je sadržavalo preporuke za borbu protiv nezakonite upotrebe špijunskog softvera, posebno intruzivnih špijunskih softvera; izražava žaljenje zbog toga što Komisija i dalje nije prihvatila preporuke, unatoč tome što problemi i dalje postoje; u tom kontekstu poziva države članice i Komisiju da provedu preporuke Istražnog odbora Parlamenta za ispitivanje upotrebe Pegasusa i ojačaju zaštitne mjere protiv širenja i zlouporabe špijunskog softvera te da neutraliziraju nedostatke u nacionalnom zakonodavstvu boljom provedbom zakonodavstava EU-a, kao što su Direktiva o borbi protiv pranja novca[16], pravila javne nabave i Uredba o robi s dvojnom namjenom; poziva EU i države članice da osiguraju strogi nadzor tržišta špijunskih softvera te učinkovite mehanizme odgovornosti i kriminalizaciju nezakonitog prikupljanja podataka koje se provodi u ime stranih država, a čime se krši pravo EU-a;

39. poziva na to da se tehnološka poduzeća i drugi privatni dionici pozivaju na odgovornost u slučajevima kada omogućuju transnacionalnu represiju, uključujući neuspješno ublažavanje rizika za temeljna prava pojedinaca koji borave u EU-u, posebno u pogledu upotrebe tih aplikacija za nadzor pod pokroviteljstvom država, cenzuru političkog govora i olakšavanja transnacionalne represije čija su meta pripadnici zajednica dijaspore; poziva Komisiju i države članice da osiguraju da vrlo velike internetske platforme i tražilice upotrebljavaju moderiranje sadržaja utemeljeno na ljudskim pravima; poziva te platforme da uspostave mehanizme brzog odgovora za pojedince koji su izloženi riziku, među ostalim prioritetne kanale za prijavljivanje, pravovremeni ljudski pregled, zaštitne mjere protiv proizvoljnog uklanjanja sadržaja te učinkovite odgovore na doksiranje, preuzimanje računa i koordinirano uznemiravanje na internetu;

Prisila preko posrednika i represija u obitelji

40. prepoznaje odmazde protiv članova obitelji osoba u egzilu, bilo da se događaju u EU-u ili u zemljama koje nisu države članice EU-a, kao poseban i ozbiljan oblik transnacionalne represije; poziva na sustavno rješavanje problema zastrašivanja, pritvaranja, oduzimanja imovine, zabrana putovanja i sličnih praksi usmjerenih na obitelji u kontekstu okvirâ EU-a za praćenje, sankcije i diplomatski odgovor;

41. naglašava da spajanje obitelji i drugi načini zaštite smanjuju

---

16 Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj).

izloženost prisili preko posrednika;

Rješavanje pitanja struktura koje omogućuju transnacionalnu represiju

42. poziva Komisiju i države članice da utvrde, procijene i ublaže strukturne ranjivosti u nacionalnim administrativnim, pravnim i financijskim sustavima te istovjetnim sustavima EU-a koje bi se mogle iskoristiti za transnacionalnu represiju, među ostalim u okviru konzularnih usluga;

43. potiče institucije EU-a i države članice da poduzmu mjere za sprečavanje rizika od zloupotrebe struktura od strane počinitelja transnacionalne represije, što bi moglo uključivati uvođenje zaštitnih mjera koje su osjetljive na rizike, alternativne postupke, po potrebi, i pojačan nadzor nad pravnom, administrativnom i financijskom infrastrukturom, uključujući periodične procjene učinka na temeljna prava, programe boravišta na temelju ulaganja i okvire za suzbijanje pranja novca, kako bi se spriječila njihova zloupotreba od strane počinitelja i osigurala odgovornost;

44. potiče države članice da strogo provjeravaju, a po potrebi i ukinu, boravišne dozvole povezane s ulaganjima i slične aranžmane „zlatnih viza” za osobe za koje se vjeruje da su povezane s režimima ili mrežama za koje se zna da vrše transnacionalnu represiju u cilju sprečavanja prava boravka u EU-u za počinitelje represije, one koji omogućuju njezino vršenje i one koji olakšavaju izvršavanje nezakonitih aktivnosti;

Zlouporaba mehanizama međunarodne suradnje

45. poziva države članice da budu oprezne te da odbiju, dokumentiraju i prijave neformalne, prisilne ili izvanpravne zahtjeve stranih tijela za nadzor, pritvaranje, ograničavanje, zastrašivanje ili predaju prognanika ili članova dijaspore, među ostalim i kada se takvi zahtjevi prenose diplomatskim kanalima; u tom kontekstu poziva na pojačani nadzor, koji uključuje osobe izložene riziku od transnacionalne represije; nadalje poziva države članice da se suzdrže od izručenja žrtava ili potencijalnih žrtava transnacionalne represije i da osiguraju njihovu zaštitu unutar EU-a;

46. poziva države članice da osiguraju da su policijska, pravosudna i druga relevantna tijela koja primaju podatke Interpola i provode bilateralne sporazume sa zemljama za koje se sumnja da vrše transnacionalnu represiju primjereno osposobljena za utvrđivanje i procjenu rizika od zloupotrebe;

47. naglašava da su za rješavanje slučajeva zlouporabe Interpola potrebne potvrde u okviru nacionalnog zakonodavstva i operativne smjernice u kojima se navodi da Interpolove tjeralice i difuzije ne podliježu istom preispitivanju kao nalozi za uhićenje prije izdavanja

te da se stoga ne bi trebale tretirati kao ekvivalent nalozima za uhićenje; naglašava da bi uvjete i procjene za Interpolove korektivne mjere trebalo preispitati u kontekstu suzbijanja nezakonite transnacionalne represije;

48. poziva Komisiju da uspostavi žalbeni mehanizam na razini EU-a za slučajeve zlouporabe Interpolovih crvenih tjeralica, da razmotri obustavu suradnje u slučajevima kada postoje ozbiljne zabrinutosti u vezi sa zakonitim postupcima ili kada se upotrebljavaju presude donesene u odsutnosti te da uskrati priznavanje ili pomoć za zahtjeve koji potječu iz država počinitelja dok se ponovno ne uspostavi neovisnost pravosuđa;

49. poziva države članice da potiču Interpol na godišnje objavljivanje detaljnih statistika za svaku vrstu tjeralica i difuzija, uz podjelu po državi koja ih je izdala i s naznakom broja i razloga odobrenja, odbijanja i brisanja;

50. poziva na donošenje odgovarajućih reformi i resursa kako bi se osigurala dugoročna rješenja za sprečavanje politički motiviranih crvenih tjeralica i difuznih naloga za uhićenje, uključujući postavljanje mjerila za sprečavanje zlouporabe Interpolova sustava tjeralica i pojačani nadzor vlada s lošim rezultatima u području ljudskih prava ili transnacionalne represije;

Financijski i administrativni instrumenti represije

51. poziva financijska regulatorna tijela EU-a i relevantna nadzorna tijela da prepoznaju da se usklađenost s okvirima Stručne skupine za financijsko djelovanje za sprečavanje pranja novca / borbu protiv financiranja terorizma i okvir za kibernetičku sigurnost mogu zloupotrijebiti kao oružje transnacionalnu represiju za napad na civilno društvo i donatore civilnog društva, novinare i zajednice dijaspore, poslovne ljude i njihove subjekte, suradnike i pojedince; poziva tijela kaznenog progona i pravosudna tijela država članica da surađuju s financijskim regulatorima kako bi pomogla u rješavanju zlouporaba financijskih sustava i baza podataka o putovanjima koji se koriste pri provođenju transnacionalne represije;

52. poziva financijska regulatorna tijela EU-a, uključujući AMLA-u, da razviju zaštitne mjere za sprečavanje takve manipulacije, uključujući provjere prije zamrzavanja, te odgovarajuće mjere provjere i zaštite podataka;

53. poziva financijska regulatorna tijela EU-a da razviju mehanizme pravne zaštite usredotočene na žrtve kako bi se ispravila financijska manipulacija i dugoročna šteta, uključujući javne korektivne mehanizme; poziva na povećanu koordinaciju između financijskih regulatornih tijela, subjekata i relevantnih nadzornih tijela s relevantnim tijelima EU-a koja se bave transnacionalnom represijom;

54. poziva Komisiju i države članice da uspostave mehanizme kojima se pojedincima koji su izloženi vjerodostojnom riziku od transnacionalne represije jamči pristup osnovnim bankarskim uslugama na vjerodostojan način, kao i mehanizme za financijski kontinuitet ili likvidnost u hitnim slučajevima u kojima represija dovede do iznenadnog zamrzavanja imovine;

55. poziva financijske obavještajne jedinice da identificiraju i sustavno analiziraju financijske obrasce povezane s transnacionalnom represijom i prijave relevantne nalaze nacionalnim i Unijinim koordinacijskim centrima za transnacionalnu represiju;

56. poziva države članice da osiguraju specijalizirano osposobljavanje za tijela kaznenog progona, kao i za pravosudna, financijska i kibernetičko-sigurnosna tijela, na temu identifikacije financijskih obrazaca povezanih s transnacionalnom represijom, uključujući zlouporabu alata Stručne skupine za financijsko djelovanje, Interpola i baza podataka o putovanjima;

57. poziva države članice da pružaju smjernice financijskim institucijama, osiguraju da njihovi nacionalni financijski regulatori imaju mandat za dijeljenje podataka koji su im dostupni s tijelima kaznenog progona i pravosudnim tijelima te uspostave učinkovit nacionalni mehanizam za pritužbe i preispitivanje;

Zaštita usluga azila i migracija te konzularnih usluga od zlouporabe od strane država počinitelja transnacionalne represije

58. ističe uskraćivanje konzularnih usluga kao oblik transnacionalne represije koji se može povezati sa zastrašivanjem, nadzorom ili prisilom; osuđuje upotrebu mjera kontrole mobilnosti od strane država počinitelja, među ostalim oduzimanje putovnica, uskraćivanje konzularnih usluga i druga ograničenja kretanja;

59. poziva Komisiju da izda službene smjernice o suzbijanju konzularne prisile i time osigura da osobe koje su meta transnacionalne represije ne moraju posjećivati svoja nacionalna veleposlanstva ili konzulate u inozemstvu;

60. poziva države članice da osiguraju da se na odgovarajući način uzmu u obzir pojedinačne okolnosti podnositelja zahtjeva koji su žrtve transnacionalne represije; poziva države članice i druge zemlje schengenskog prostora da dosljedno i fleksibilno koriste Vizni zakonik i Priručnik EU-a u cilju rješavanja potreba za zaštitom osoba koje su meta transnacionalne represije;

Jačanje odvraćanja i odgovornosti

61. naglašava potrebu za povećanjem troškova transnacionalne represije i za jačanjem odvraćanja, uključujući na temelju učinkovitog preispitivanja i kaznenog progona počinitelja transnacionalne

represije i onih koji im to omogućuju; poziva države članice da uspostave jasnu pravnu odgovornost za pojedince i subjekte koji svjesno potpomažu ili profitiraju od djela transnacionalne represije u ime stranih država; nadalje poziva na učinkovitu provedbu obveza dužne pažnje u vezi s ljudskim pravima u poduzećima, među ostalim i onih iz Direktive o dužnoj pažnji za održivo poslovanje; smatra da je primjerena mjera za suzbijanje sve učestalijeg fenomena transnacionalne represije koje autoritarni režimi vrše nad pojedincima s prebivalištem u EU-u pružanje dokaza da EU može biti odvraćajuća sila; stoga potiče EU da nastavi povećavati vlastite obrambene kapacitete i smanjivati ovisnosti;

62. poziva države članice da ojačaju preventivne mjere i mjere odgovornosti, uključujući provjeru diplomata, službenog osoblja u uključenim zemljama, usmenih prevoditelja, predstavnika lobista i drugih relevantnih aktera za sudjelovanje u transnacionalnoj represiji te da uvedu odgovarajuće mjere, među ostalim protjerivanje, zabrane ulaska ili suspenzije akreditacije, protiv pojedinaca odgovornih za takva djela; nadalje poziva države članice da podijele relevantne informacije s partnerskim zemljama u cilju sprečavanja ponovne akreditacije ili daljnje zlouporabe; izražava potrebu za priznavanjem rizika koje predstavlja prodiranje transnacionalne represije u demokratske oporbene skupine u inozemstvu te poduzimanja koordiniranih, kolektivnih mjera za sprečavanje i suzbijanje takvih djelatnosti;

63. poziva EU i njegove države članice da prate zlouporabu pravosudnih mehanizama ili mehanizama kaznenog progona od strane država počinitelja ili dionika povezanih s njima; poziva EU i njegove države članice da, nakon što se pojave dostatni dokazi, razmotre nametanje mjera opreza takvim državama;

64. poziva države članice da osiguraju da se njihovim pravnim okvirima zabranjuje zadiranje u prava zaštićena Europskom konvencijom o ljudskim pravima, među ostalim kada se takve radnje provode u ime strane sile, te da se to sudjelovanje smatra otegotnim faktorom pri izricanju kazni za povezana kaznena djela;

65. poziva Vijeće da istraži mogućnost identifikacije transnacionalne represije kao teškog kaznenog djela s prekograničnom dimenzijom u skladu s člankom 83. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, s ciljem uspostavljanja, po potrebi, zajedničkih pravila EU-a o definicijama i sankcijama; poziva Komisiju da pokrene izradu zakonodavstva za usklađivanje zabrane djelatnosti nadzora stranih tijela unutar EU-a, a posebno djelatnosti transnacionalne represije;

66. poziva tijela kaznenog progona i pravosudna tijela da istraže i kazneno progone slučajeve transnacionalne represije koji se smatraju zločinima protiv čovječnosti prema Rimskom statutu;

67. poziva države članice da u suradnji s Komisijom i ESVD-om u informacije o putovanjima i konzularne smjernice EU-a uključe rizike povezane s transnacionalnom represijom, među ostalim provođenjem ciljanih savjetovanja o putovanjima za zemlje u kojima vjerodostojni dokazi ukazuju na uključenost državnih tijela ili posrednika u transnacionalnu represiju;

68. poziva Komisiju i ESVD da osiguraju da se pojedinci i subjekti koji vrše transnacionalnu represiju sustavno razmatraju za uvrštavanje na popis u okviru globalnog režima sankcija EU-a u području ljudskih prava (europski Zakon Magnicki) te da izričito uključe transnacionalnu represiju kao osnovu za uvrštavanje u okviru nadolazećeg režima sankcija EU-a za transnacionalni organizirani kriminal;

69. poziva Komisiju i države članice da povećaju ulaganja u forenzičke, financijske i digitalne istrage povezane s transnacionalnom represijom u cilju identifikacije, pripisivanja i dokumentacije transnacionalne represije te pružanja potpore pravnim postupcima koje pokreću žrtve;

70. poziva države članice da daju prioritet istrazi i razbijanju mreža transnacionalne represije, koje uključuju posredničke dionike i veze s organiziranim kriminalom, boljom koordinacijom između sigurnosnih, pravosudnih i financijskih tijela;

Pozicioniranje Europske unije kao globalnog predvodnika u borbi protiv transnacionalne represije

71. poziva Komisiju i ESVD da sustavno integriraju borbu protiv transnacionalne represije u vanjsko djelovanje EU-a, među ostalim, u obliku političkih dijaloga i dijaloga o ljudskim pravima, suradnje sa zemljama koje nisu države članice EU-a i zemljama kandidatkinjama i javne diplomacije, te da javno izraze zabrinutost; poziva Komisiju i ESVD da u međunarodne sporazume i okvire za suradnju uključe uvjete kojima se sprečava zloupotreba multilateralnih i bilateralnih sporazuma o suradnji u području kaznenih djela za transnacionalnu represiju, uključujući mogućnost suspenzije;

72. poziva EU i njegove države članice da u bilateralnim odnosima s državama počiniteljima upozore na slučajeve transnacionalne represije, uključujući prisilu preko posrednika i represiju u obitelji, te da pozovu na okončanje tih praksi;

73. poziva Komisiju i ESVD da ojačaju stratešku komunikaciju o transnacionalnoj represiji te da je izričito prepoznaju kao globalnu prijetnju te snažno osude njezine počinitelje i navijeste potporu EU-a pojedincima koji su meta represije;

74. poziva ESVD da izričito uključi transnacionalnu represiju u mandat posebnog predstavnika EU-a za ljudska prava i da osigura da se to

pitanje obradi u izvješćima EU-a o ljudskim pravima;

75. poziva Komisiju i ESVD da sustavno razmatraju rizike transnacionalne represije u pripremi sporazuma o financiranju, suradnji i partnerstvima sa zemljama koje nisu članice EU-a;

76. poziva Komisiju da transnacionalnu represiju uključi kao kategoriju u izvješće o vladavini prava i svoja izvješća o proširenju;

77. poziva Komisiju da transnacionalnu represiju učini prioritetom u provedbi europskog štita za zaštitu demokracije, posebno u Europskom centru za demokratsku otpornost;

78. poziva buduća predsjedništva Vijeća da daju prednost transnacionalnoj represiji na dnevnom redu EU-a, da promiču razmjenu najboljih primjera prakse među državama članicama i da rade na komunikaciji Vijeća o dosljednom pristupu EU-a;

79. pozdravlja izjavu čelnika skupine G7 o transnacionalnoj represiji i poziva Vijeće i Komisiju da dodatno ojačaju koordinaciju na razini skupine G7, Vijeća Europe, Organizacije za europsku sigurnost i suradnju u Europi i UN-a, među ostalim trajnim angažmanom u Vijeću UN-a za ljudska prava i podupiranjem rada Ureda visokog povjerenika UN-a za ljudska prava; nadalje, poziva na to da se sustavne prakse transnacionalne represije koje vrše države počinitelji uzmu u obzir pri razmatranju uključenosti tih zemalja u međuvladina tijela i inicijativa unutar njih;

80. poziva države članice da se zalažu za konvenciju Vijeća Europe o transnacionalnoj represiji;

81. čvrsto vjeruje da bi EU trebao blisko surađivati s partnerima istomišljenicima, među ostalim razmjenom najboljih primjera prakse u području zakonodavstva, zaštite žrtava, pripisivanja i sankcija na račun posredničkih mreža;

°

° °

82. nalaže svojoj predsjednici da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću, Komisiji, potpredsjednici Komisije / visokoj predstavnici Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku te vladama i parlamentima država članica.